

покривката на олтаря. Божиятъ служителъ падна на колѣне и се моли дълго.

Разчу се навсѣкжде за новото чудо. Отъ всички градове и села почнаха да се получаватъ пари и скжпоценности за новъ кръстъ на Спасителя отъ Свети Валери. Жената на първия министъръ изпрати едно диамантено сърдце.

Съ събранитъ пари и скжпоценности свещеникътъ поржча златенъ кръстъ, украсенъ съ скжпоценни камъни. Новиятъ кръстъ бѣ осветенъ най-тържествено въ черквата на Свети Валери...

Но Оня, който не бѣ отблъсналъ кръста на страданието, се отказа да остане върху златния кръстъ, украсенъ тъй богато съ скжпоценни камъни. На сутринята Го намѣриха отново простнатъ върху бѣлата покривка на олтаря.

Никой не посмѣ вече да го побутне отъ тамъ. Цѣли две години Спасителятъ остана върху покривката на олтаря.

Единъ день дотърча при свещеника полупобърканото момче Петъръ Каю и му съобщи, че намѣрило на морския брѣгъ истинския кръстъ на Спасителя.

Петъръ не работѣше нищо и се прехранваше отъ онова, що му подаряваха другитъ. Това кротко момче не правѣше ни-

кога нищо лошо. Затова всички го обичаха. Но то често бърборѣше несмислени думи, които никой не слушаше.

Ала свещеникътъ, който не преставаше да размисля върху чудото, що бѣ станало съ стаята на Исуса Христа, повѣрва на нещастното момче. Той поведе клисаря и двама черковни настоятели, и отидоха къмъ брѣга, дето момчето бѣ казало, че видѣло кръста. Тамъ тѣ намѣриха две дъски словени съ гвоздеи. Тѣ бѣха дълго носени отъ морскитъ вълни и, наистина, образуваха кръстъ.

Това бѣха останки отъ корабкрушение. Върху една отъ дъскитъ още личеха две черни букви. По тѣхъ познаха, че дъскитъ бѣха отъ кораба, съ който загинаха рибарьтъ Леноелъ и едничкиятъ му синъ Дезире.

Като разбраха това, клисарьтъ и черковнитъ настоятели почнаха да се смѣятъ на глупавото момче, че бѣше взело две счупени дъски отъ разбитъ корабъ за божественъ кръстъ.

Ала свещеникътъ имъ забрани да се смѣятъ. Той колѣнчи върху пѣсъка и произнесе гореща молитва за удавенитъ рибари. После заповѣда на кли-